לקוטי תורה — דברים

קיצור מד"ה כי כארץ

עיקר מתן שכרן של מצות נאמר על זה עין לא ראתה וע' מה שכתוב מזה בדבור המתחיל מנורת זהב שזהו הנקרא התגלות פנימי' עתיק יומין. והארה מבחינה זו מאיר בראש השנה ויום הכפורים וזהו ענין המלך הקדוש שאומרים בעשי"ת.

ויש להקדים ענין ירידת הנשמות צורך עלייה והנה הם עלו במחשבה למעלה מהמלאכים שנמשכו מהדבור. ועמ"ש מזה בד"ה אני ישנה. ובדבור המתחיל מנורת זהב. אך כי יש ג"פ קדוש הוא"ו המשכה והיינו במחשבה ומדות ודבור. שהם בחי' נר"נ. ועמ"ש בד"ה ונקדשתי בפ' אמור. וע"י קיום המצות מתעלים בבחי' קדש אשר קדשנו במצותיו ועמ"ש מזה בד"ה ביום השמע"צ:(ב) ואיך ע"י עשייה גשמיות יתעלו בבחי' קדש עז"נ כי כארץ כו' וכגנה זרועיה כו' והיינו ע"י מאמר תדשא הארץ. (ועז"נ אור זרוע לצדיק ופי' ברבות תרומה פל"ה דהיינו אור שנברא ביום ראשון שגנזו בג"ע ובזהר תרומה) (קס"ו ע"ב) פי' שזרעו בג"ע דהיינו בתורה ומצות כמ"ש לעבדה ולשמרה. לעבדה זו רמ"ח מ"ע ולשמרה זו שס"ה ל"ת וכ"מ ברבות ס"פ שלח והיינו שע"י קיום התורה ומצות ממשיכים בחינת תוספת אור בג"ע. והצמיחה מהזריעה הנ"ל היינו כמ"ש ואור החמה יהי' שבעתים כאור שבעת הימים. ולכן אית ברבות נשא פי"ג גבי קרבן נתנאל. תרי"ג אותיות יש מן אנכי עד אשר לרעך ושבעה יתירות כנגד שבעה ימי בראשית עכ"ל דהיינו בחי' אור שבעת הימים שהוא זרוע ע"י תרג"י מצות. וזהו שפי' בזהר ויקרא (די"ב ע"א) שמאמר תדשא הארץ דשא מכוון לדיבור זכור את יום השבת לקדשו. כי בחי' דשא ועשב זהו ענין יוצר משרתים ואשר משרתיו. ובחי' עץ פרי הם הנשמות ועיקר בחי' צמיחה וגילוי זה זהו בשבת. וכן הצמיחה של האור הזרוע ממעשה המצות הוא בשבת כמ"ש בד"ה ראו כי הה' נתן לכם השבת:

(ג) וכגנה זרועיה תצמיח ע"י מעשה המצות מבחי' אור זרוע לצדיק כן אד' הוי' יצמיח היינו גילוי האור בר"ה ויוהכ"פ ע"י התשוב' והיינו התגלות י"ג מדה"ר. כי הנה ענין המלך הקדוש היינו מקור בחי' מלכות מה שעלה במחשבה הקדומה להיות הוא ית' מלך ונקרא מלכות דא"ס שהוא בחי' שלמעלה מהכתר ששם שרש תרי"ג מצות וזהו ענין קדושתי למעלה מקדושתכם. ומשם נמשכים י"ג מדה"ר להיות נושא עון ולמלאות כל הפגמים: (ד) ועז"נ כן אד' הוי' יצמיח צדקה שם אד' מתגלה בר"ה ועמ"ש בסידור על פ' אד' שפתי תפתח ומ"ש ע"פ ועתה יגדל נא כח אד'. ומ"ש ע"פ אד הוי' אתה החלות. ופי' צדקה זהו על דרך שמש צדקה ומרפא. ומרפא הוא ע"י התשובה וע' מענין שמש צדקה ברבות בא פט"ו (דקל"א ע"ד) והוי' בנקוד אלקים זהו הגלוי שביוהכ"פ שיצמיח תהלה (ע"ד ותהלתי אחטם לך שהוא בחינת ריח שזהו ג"כ ע"י התשובה שנקרא ריח בוגדיו כמ"ש בדבור המתחיל ראה ריח בני בתו"א פ' תולדות וברבות במדבר פרשה ה' פירשו אחטם לשון שימני

כחותם וזהו ג"כ בחי' החותם שבנעילה דיוהכ"פ. ועפ"ז יש לפרש מ"ש בספד"צ פ"ב ויאמר אלקים תדשא כו' היינו דכתיב ועניתם את נפשותיכם בתשעה כו' וכבר עמדו ע"ז מה ענין זה לזה כמ"ש בספר אור ישראל הל' יוהכ"פ וע' בז"ה מהאריז"ל פי' כי יש י"ג פעמים שם אלקים מבראשית עד ויאמר אלקים תדשא. רמז לגילוי י"ג מדה"ר המתגלים ביוהכ"פ. אך מה ענין זה לתדשא הארץ. וע"פ הנ"ל אתי שפיר כי בר"ה ויוהכ"פ אד' הוי' יצמיח צדקה ותהלה באתעדל"ע וזהו ענין תדשא הארץ כו' עץ פרי עושה פרי כו' והיינו ע"י ועניתם את נפשותיכם ע"ד העוה"ב אין בו אכילה ושתיה. והיינו ע"י שיהיה הגוף שלא ע"י דכר ונוקבא כ"א ועצמותיך יחליץ וזהו עץ פרי שטעם עצו ופריו שוה כי האדם עץ השדה. ויהיה טעם עצו הוא הגוף כמו פריו שהיא הנשמה ולכן א"צ אכילה ושתיה ולכן צ"ל ועניתם את נפשותיכם שע"י התשובה יהיה גילוי בחי' זו. וצמיחה זו י"ל שהיא למעלה מהצמיחה שע"י אור זרוע לצדיק כי במקום שבעלי תשובה עומדים אין צד"ג יכולים לעמוד. וכנודע מענין שלום שלום לרחוק ולקרוב. כי אור זרוע לצדיק יסוד עולם זהו יחוד ו"ה. ובעלי תשובה ממשיכים יחוד י"ה ועמ"ש בביאור על פ' ונקדשתי בתוך בנ"י. וגם הנה בגמרא פסחים) (דס"ח סע"א) מבואר שיש בחינה למעלה מבחי' ואור החמה יהי' שבעתים כאור שבעת הימים והוא זוהר וזיו מראה שכינה וי"ל דהיינו כמ"ש לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם והיה לך ה' לאור עולם וכמ"ש ברבות נשא פי"א ע"פ יאר ה' פניו אליך יתן לך מן מאור השכינה כו' ואומר באורך נראה אור.

וא"כ גילוי בחינה זו זהו למעלה מהצמיחה שעל ידי אור זרוע לצדיק ע"י התורה ומצות שהצמיחה מזה הוא בחי' שבעתים כאור שבעת הימים דהיינו ז"ת דע"י המלובשים באי"א. ולמעלה מזה הוא יאר ה' פניו כו' היינו גילוי פנימית עתיק שיהי' לע"ל וכדפי' בת"א בד"ה יביאו לבוש מלכות בענין הסתר אסתיר פני ביום ההוא כו' שאפי' בבחינת ואמר ביום ההואהנה א לקינו זה. עכ"ז בחי' הנ"ל מוסתר עדיין כי הוא למעלה ממדרגת ביום ההוא כו'. וזהו ענין כן אד' הוי' יצמיח צדקה כו'. וזהו ענין עין לא ראתה כו' ועיין עוד מענין וכגנה זרועיה תצמיח בת"ז (תיקון י"ט דל"ז ע"ד) ועמ"ש במ"א ע"פ כי כאשר השמים החדשים כו' כן יעמוד זרעכם. ויש לפרש זרעכם הוא בחינת אור זרוע לצדיק. והשמים החדשי' כו' זהו ענין כן אד' הוי' יצמיח צדקה כו':